

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-4Csp/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422201976
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8422201976.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, D. E., o zaplatenie 1.013,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyňi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 25.10.2022 v jej konečnej úprave pripustenej právoplatným uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.05.2023 č.k. 4Csp 77/2022 - 75 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 1.013,01 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.013,01 eur od 28.03.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (pôvodný žalobca, ďalej už len „VÚB a.s.“) dňa 18.01.2019 uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke č.7194977/9510722422, na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 1.000 eur. Podľa zmluvy žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 96 mesačných splátkach vo výške 18,52 eur, a to do celkovej sumy 1.777,92 eur. Do podania žaloby žalovaný z tejto celkovej sumy zaplatil len 166,68 eur. Žalovaný tak porušil zmluvnú povinnosť platiť dohodnuté mesačné splátky riadne a včas. VÚB a.s. listom zo dňa 26.01.2020 („Predžalobná upomienka“) vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovaného súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatiť. Žalovaný ani v tejto dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradil. VÚB a.s. využila svoje právo veriteľa vyplývajúce jej z čl. 8.2 zmluvných podmienok a ust. 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a pôžičku zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.03.2020 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplatneniu pôžičky došlo po márnom uplynutí dostatočne dlhlej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premičacej doby. Žalovaný zosplatený dlh neuhradil. Ku dňu podania žaloby žalovaný mal uhradiť sumu 1.179,69 eur, pozostávajúcu z 13 splatných mesačných splátok v celkovej výške 240,76 eur (13 x 18,52 = 240,76 eur), a sumy pohľadávky po zosplatení vo výške 938,93 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil 166,68 eur. Celkový dlh žalovaného zo zmluvy o pôžičke tak ku dňu podania žaloby predstavoval 1.013,01 eur (stĺpec „Splátka“ v prehľade splátok a úhrad). Žalobou si žalobkyňa neuplatnila nárok na zmluvnú pokutu vo výške 116,22 eur (stĺpec „Pokuta“), a ani náklady na vymáhanie pohľadávky vo (stĺpec „MP3“). Žalobou si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa

nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Oznámenie bolo zaslané žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní. VÚB a.s. pohľadávku voči žalovanej postúpila v celej žalovanej výške zmluvou o postúpení pohľadávok s účinnosťou k 20.04.2023 na žalobkyňu.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N XXXX/XXXX, NZ 54215/2017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zlúčením, „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere NAJLAHŠIA POŽIČKA“ číslo 9510700422, „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, „Obchodné podmienky na poskytovanie spotrebiteľských úverov - QUATRO POŽIČKA NAJLAHŠIA POŽIČKA“, informácia o RPMN a priemernej RPMN, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.01.2020 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 22.03.2020 a prehľad splátok a úhrad.

4. Súd podaním zo dňa 09.11.2022 v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie veci tak, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov, a to o.i. aj z dôvodov nepreukázania splnenia povinnosti veriteľa preskúmať schopnosť žalovaného úver splácať s odbornou starostlivosťou (§ 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), a tiež, že súd nepovažuje za preukázané splnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie celého úveru. Podaním vyzval zástupcu žalobkyne na predloženie všetkých dokumentoch, na základe ktorých pôvodný veriteľ skúmal schopnosť žalovaného úver splácať v zmysle § 7 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

5. Zástupca žalobkyne na toto oznámenie reagoval podaním doručeným súdu dňa 05.12.2022, ktorým oznámil, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. V podaní namietol, že by v rámci kontraktáčného procesu došlo k porušeniu povinnosti pôvodným veriteľom skúmať schopnosť žalovaného úver splácať. Uviedol, že žalovaný v žiadosti o pôžičku uviedol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 602,67 eur a mesačný príjem za posledné 3 mesiace vo výške 634 eur, 655 eur a 519 eur. Príjem žalovaného bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, ktorý v prílohe predkladá. Žalovaný ďalej v žiadosti uviedol: rodinný stav: ženatý – vydatá, počet nezaopatrených detí: 1, a mesačné výdavky vo výške: 34 eur. Pre zistenie skutočných finančných nákladov žalovaného bol dňa 27.12.2018 vykonaný dopyt do registra SRBI, ktorým boli zistené reálne mesačné finančné náklady žalovaného vo výške 151 eur. Životné minimum na žalovaného bolo v čase posudzovania žiadosti vo výške 205,07 eur a na jedno nezaopatrené dieťa 93,61 eur. Pri príjme 602,57 eur, výdavkov uvedených žalovaným 34 eur, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného a členov jeho domácnosti vo výške životného minima spolu 298,68 (205,07 eur + 93,61 eur), mesačných splátkach zistených v registri SRBI u splátkových operácií vo výške 101 eur a u kreditných operácií vo výške 50 eur, zákonná rezerva predstavovala 50,80 eur a rozdiel medzi príjmami a výdavkami žalovaného 102,19 eur. Keďže výsledkom porovnania príjmov a výdavkov bola suma vyššia ako výška schválenej splátky 18,52 eur, žiadosť bola schválená. V prílohe podania predložil výsledok dopytu do sociálnej poisťovne a výpis z registra klientskych informácií.

6. Uznesením zo dňa 20.02.2023 č.k. 4Csp 77/2022-51 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, dopĺňujúcemu vyjadreniu žalobkyne a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo žalovanému riadne doručené dňa 03.05.2023. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval.

7. Súd spor prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 08.08.2022 za prítomnosti iba žalovaného. Zástupca žalobkyne, ktorému predvolanie bolo riadne doručené dňa 03.07.2023, neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a zásadou hospodárnosti konania, a vyslovil súhlas s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní žiadal, aby súd vec zrušil, nakoľko žalobkyňa sa na pojednávanie nedostavila. Uviedol, že má 4 deti a zamestnanie len na 6 mesiacov, do októbra t.r.. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie v celom rozsahu návrhov strán a vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

8. Žalovaný nepoprel, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti, o tvrdení žalobkyne, že dňa 18.01.2019 VÚB a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke evidovanú pod č.9510700422, na základe ktorej sa VÚB a.s. zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.000

eur, a že žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkom 96 pravidelných mesačných splátok vo výške 18,52 eur, celkom sumu 1.777,92 eur. Podľa listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere NAJĽAHŠIA POŽIČKA“ a „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ jednalo sa o bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.000 eur s nasledujúcimi parametrami: fixná ročná úroková sadzba 17,38 %, celkové náklady: 777,92 eur, celková čiastka: 1.777,92 eur, hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 17,38 %, splatnosť prvej splátky 20.02.2019, frekvencia splátok vždy k 20.dňu v mesiaci, doba trvania zmluvy 96 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy (ďalej už len „zmluva o úvere“).

9. Žalovaný ďalej nepoprel, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti, ani o tvrdeniach žalobkyne, že úver bol žalovanému žalovaný vo výške 1.000 eur poskytnutý, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť dohodnuté mesačné splátky riadne a včas, a že do podania žaloby zaplatil len 166,68 eur. Podľa prehľadu splátok a úhrad za dobu od 18.01.2019 do 31.08.2022 predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaný nijako nespochybnil, žalovaný splátky vo výške 18,52 eur mesačne zaplatil celkom 9 x (3 x dňa 28.01.2019, potom dňa 14.02.2019, dňa 12.03.2019, dňa 12.04.2019, dňa 15.05.2019, dňa 15.07.2019, a poslednú dňa 14.08.2019), spolu 9 x 18,52 = 166,68 eur. Následne už za uvedené obdobie žiadne úhrady na účet nepoukázal.

10. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 26.01.2020 a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovanému s poukazom na zmluvu o pôžičke oznámila, že ku dňu vyhotovenia listiny eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 55,56 eur a žalovaného vyzvala bezodkladne nedoplatok zaplatiť na špecifikované číslo účtu. Žalovaného súčasne upozornila, že ak do 05.03.2020 nedôjde k úhrade nedoplatku, bude oprávnená úver predčasne zosplatiť. Podľa poštovej doručky list bol žalovanému doručený dňa 31.01.2020.

11. Z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 22.03.2020 súd zistil, že táto listina obsahuje prejav vôle VÚB a.s. adresovaný žalovanému spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh zo zmluvy o pôžičke sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu na úhradu sumy 1.013,14 eur.

12. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č.1. - č. 6, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 20.04.2023 súd zistil, že obe nástupnícke spoločnosti uzavreli so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, o.i., aj pohľadávky zo zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovaným ku dňu postúpenia vo výške 1.013,01 eur.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, tzn. ku dňu 18.01.2019 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 18.01.2019 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

18. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

20. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o pôžičke v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o pôžičke postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o pôžičke uzavrel ako spotrebiteľ, tzn., že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia druhu úveru ako bezúčelový „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby – nepodnikateľa, ako aj z celého obsahu predložených zmluvných dokumentov, ktoré obsahujú pojmy ako celkové náklady „spotrebiteľa“, a pod.). Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (§ 7 zákona č. 129/2010 Z.z., ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a pod.). Niet pochyb, že VÚB a.s. ako banka pri poskytovaní pôžičky konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

21. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o pôžičke v prejednávanej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že pôžička poskytnutá žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o pôžičke je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej už len „zmluva o úvere“).

22. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

24. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na

údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

26. Podľa § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

27. Podľa § 7 ods. 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

28. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

29. Podľa § 2 ods. 1 a 2 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10 zo 14. novembra 2017 v znení účinnom k 18.01.2019, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ďalej už len „Opatrenie NBS“) ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa ods. 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa ods. 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítajú na obdobie jedného mesiaca. Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1.

30. Podľa § 2 ods. 4 Opatrenia NBS celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) sa vypočíta ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať.

31. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely ods. 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety, zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.

32. Podľa § 2 ods. 10 Opatrenia NBS na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona sa pri určení peňažných záväzkov súvisiacich s existujúcimi úvermi, pri ktorých je spotrebiteľ spoludžníkom, na tieto úvery hľadí ako keby bol spotrebiteľ jediným dlžníkom. Ak spoludžník pri inom úvere žiada o úver spoločne so spotrebiteľom, splátka iného úveru sa započíta iba raz.

33. Podľa § 5 ods. 2 Opatrenia NBS na účely overovania údajov o príjmoch sa za externé zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považujú

- a) potvrdenie o príjme spotrebiteľa od zamestnávateľa nie staršie ako tri mesiace,
- b) výpisy z platobného účtu spotrebiteľa, za obdobie nie staršie ako tri mesiace, ktorý nie je vedený u veriteľa, a na ktorom sú také kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa,
- c) informácie o jednom alebo viacerých platobných účtoch spotrebiteľa poskytnuté spôsobom, ktorý umožňuje ukladať a reprodukovat' nezmenené informácie,8) za obdobie nie staršie ako tri mesiace, ktoré nie sú vedené u veriteľa, a na ktorých sú také kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa,
- d) pracovná zmluva vrátane jej dodatkov,
- e) potvrdenie správcu dane o výške príjmov zistených z podaného daňového priznania k dani z príjmov a súčasne doklad preukazujúci príjmy spotrebiteľa v období medzi podaním posledného daňového priznania a posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,
- f) aktuálne potvrdenie o výške dávky spotrebiteľa podľa osobitných predpisov9) spravidla nie staršie ako tri mesiace,
- g) overenie výšky príjmu spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,10)
- h) iný doklad preukazujúci výšku príjmov spotrebiteľa.

34. Podľa § 5 ods. 3 Opatrenia NBS čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa.

35. Podľa cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ bol teda pred uzavretím zmluvy o úvere v prejednávanej veci povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať úver, pričom vynaloženie tejto odbornej starostlivosti bola žalobkyňa povinná hodnoverne preukázať (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch). V opačnom prípade má to dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto vnútroštátna úprava je dôsledkom transpozície Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá v preambule uvádza: „(8) Je dôležité, aby tento trh poskytoval spotrebiteľom dostatočnú mieru ochrany a zabezpečil si tak ich dôveru. Voľný pohyb úverových ponúk by tak mohol prebiehať za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú, ako aj pre tých, ktorí o ne žiadajú, s náležitým zohľadnením konkrétnej situácie v jednotlivých členských štátoch...(26) Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií [5], veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“. Podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice: „Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať“. Podľa judikatúry Súdneho dvora (EÚ) článku 8

a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 je potrebné vykladať tak, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať vždy z úradnej povinnosti (ex officio), tzn., aj bez ohľadu na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany strán, existenciu porušenia povinnosti veriteľa pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky v podobe sankcií (porovnaj napr. rozhodnutia Súdneho dvora (EÚ) C-679/18, C-449/13, C-58/18 a ďalšie).

36. Bolo preto povinnosťou súdu aj v prejednávanej veci zaoberať sa splnením povinnosti VÚB a.s. ako pôvodného veriteľa preskúmať úverovú bonitu žalovaného pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Bolo pritom na žalobkyni, ktorá sa zaplatenia pohľadávky zo zmluvy o úvere voči žalovanému domáhala, aby splnenie tejto povinnosti bankou ako pôvodným veriteľom hodnoverne preukázala (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákon o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc z cit. § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch odborná starostlivosť veriteľa predpokladala riadne zistenie a) čistého príjmu spotrebiteľa, b) nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb osôb, voči ktorým mal vyživovaciú povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce jeho príjem. Podľa vcelku už ustálenej judikatúry odborná starostlivosť ďalej predpokladala nie len riadne a úplné zistenie týchto údajov od spotrebiteľa, ale aj ich overenie. Vo vzťahu k príjmu spotrebiteľa je to overenie príjmu spotrebiteľa u jeho platiteľa externým alebo interným zdrojom. Tu súd poukazuje na cit. § 5 ods. 3 Opatrenia NBS, podľa ktorého čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa. Tiež na ust. § 2 ods. 4 Opatrenia NBS, podľa ktorého celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať. Odborná starostlivosť predpokladala ďalej riadne zistenie a preverenie celkových rodinných pomerov spotrebiteľa, bez ktorých veriteľ nemohol riadne posúdiť výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a základných životných potrieb osôb, ku ktorým mal vyživovaciú povinnosť, a tým ani skutočnú výšku celkových nákladov spotrebiteľa. Podľa judikatúry pri výdavkoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa veriteľ bol povinný výšku týchto výdavkov od spotrebiteľa zistiť, resp. minimálne riadne aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime upravené zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase preverovania bonity spotrebiteľa (ďalej už len „Zákon o životnom minime“). Odborná starostlivosť veriteľa ďalej predpokladala tiež riadne zistenie a preverenie peňažných záväzkov spotrebiteľa ako dlžníka a spoludlžníka, znižujúcich jeho príjem v jednom alebo viacerých registroch. Bez zistenia a preverenia celkových skutočných príjmov a celkových výdavkov spotrebiteľa a ich porovnania veriteľ logicky nemal možnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa spotrebiteľský úver splácať, a ani zistiť, či spotrebiteľ neprekračuje zákonným stanovený limit, a to limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľský úver splácať a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti (§ 7 ods. 20 až 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Porovnaj napr. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn 33 Cdo 2178/2018 z 25.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn 10CoCsp 6/2022 zo dňa 31.03.2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16CoCSp 15/2022 zo dňa 30.01.2023 a ďalšie.

37. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne neuviedol v žalobe žiadne tvrdenia a neoznačil žiadne dôkazy vo vzťahu k skúmaniu úverovej bonity žalovaného VÚB a.s.. Po oznámení predbežného právneho posúdenia sporu tak, že súd, o.i., nepovažuje predbežne za preukázané splnenie povinnosti veriteľa preskúmať schopnosť žalovaného splácať úver s odbornou starostlivosťou, a výzve na predloženie dokladov, ktorými banka bonitu žalovaného skúmala, zástupca žalobkyne reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 05.12.2022. V podaní uviedol, že žalovaný v žiadosti o pôžičku uviedol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 602,67 eur a mesačný príjem za posledné 3 mesiace vo výške 634 eur, 655 eur a 519 eur. Príjem žalovaného bol overený dopytom do sociálnej poisťovne, ktorý v prílohe predkladá. Žalovaný ďalej v žiadosti uviedol: rodinný stav: ženatý – vydatá, počet nezaopatrených detí: 1, a mesačné výdavky vo výške: 34 eur. Pre zistenie skutočných finančných nákladov žalovaného bol dňa 27.12.2018 vykonaný dopyt do registra SRBI, ktorým boli zistené reálne mesačné finančné náklady žalovaného vo výške 151 eur. Životné minimum na žalovaného bolo v čase posudzovania žiadosti vo výške 205,07 eur a na jedno nezaopatrené dieťa 93,61 eur. Pri príjme 602,57 eur, žalovaným uvedených výdavkoch 34 eur mesačne, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného a členov jeho domácnosti vo výške životného minima spolu 298,68 (205,07 eur + 93,61 eur), mesačných splátkach zistených v registri SRBI u splátkových operácií vo výške 101 eura u kreditných operácií vo výške 50 eur, zákonná rezerva predstavovala 50,80 eur a rozdiel medzi

príjmami a výdavkami žalovaného 102,19 eur. Keďže výsledkom porovnania príjmov a výdavkov bola suma vyššia ako výška schválenej splátky 18,52 eur, žiadosť bola schválená.

38. Zástupca žalobkyne ničím nepreukázal tvrdenie, že žalovaný v žiadosti o pôžičku uviedol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 602,67 eur a mesačný príjem za posledné 3 mesiace vo výške 634 eur, 655 eur a 519 eur. Súdu v priebehu celého konania nepredložil žiadnu žiadosť žalovaného o pôžičku alebo iný dôkaz obsahujúci takéto prehlásenie žalovaného. Z listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere NAJLAHŠIA POŽIČKA“, časť „Osobné údaje o klientovi“, predloženej zástupcom žalobkyne spolu so žalobou, vyplýva iba to, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy o úvere ženatý a býval u rodičov. Podľa výsledku dopytu do sociálnej poisťovne zo dňa 16.01.2019 predloženého zástupcom žalobkyne žalovaný bol v tom čase zamestnaný u zamestnávateľa s IČO: 42234891, ktorým podľa výpisu z obchodného registra boli Verejnoprospešné služby Mesta Kežmarok. Podľa výsledku tohto dopytu jeho priemerný vymeriavací základ za posledné 3 mesiace u tohto zamestnávateľa bol aspoň 613 eur. Z výsledku dopytu do sociálnej poisťovne, na ktorý zástupca žalobkyne v súvislosti s overovaním čistého mesačného príjmu žalovaného poukazoval, teda síce vyplýva, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy o úvere bol minimálne 3 mesiace zamestnaný u zamestnávateľa Verejnoprospešné služby Mesta Kežmarok (čo potvrdil aj sám žalovaný na pojednávaní), avšak nevyplýva z neho výška jeho skutočného čistého mesačného príjmu tvrdeného zástupcom žalobkyne 602,67 eur. Zástupca žalobkyne nepredložil súdu žiadny interný zdroj, z ktorého by táto výška čistého mesačného príjmu žalovaného za posledné 3 mesiace mala vyplývať. Predložený prehľad odpovedí sociálnej poisťovne na verifikačné otázky ako externý zdroj potvrdzuje iba výšku tzv. vymeriavacích základov u žalovaného, čo nemožno stotožňovať so skutočnou výškou jeho mesačných príjmov zo závislej činnosti. Podľa cit. § 5 ods. 3 Opatrenia NBS čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa. Podľa § 2 ods. 4 Opatrenia NBS celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) sa vypočíta ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať. Podľa § 5 ods. 2 písm. g) Opatrenia NBS na účely overovania údajov o príjmoch sa za externé zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považovalo o.i. aj overenie výšky príjmu spotrebiteľa v sociálnej poisťovni. Súdu predložený výsledok dopytu do sociálnej poisťovne však neobsahuje z hľadiska výšky skutočného príjmu žalovaného relevantné údaje. Za danej dôkaznej situácie súd preto zastáva názor, že žalobkyňa hodnoverne nepreukázala, že by pre účely skúmania bonity žalovaného VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ bola mala k dispozícii od žalovaného údaje o jeho čistom mesačnom príjme alebo že by mala čistý mesačný príjem žalovaného riadne zistený a overený niektorým z interných alebo externých zdrojov. Žalobkyňa tak hodnoverne nepreukázala, že banka pre účely posúdenia bonity žalovaného mala k dispozícii základnú položku vyžadovanú ust. § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to skutočný čistý mesačný príjem žalovaného.

39. Zástupca žalobkyne ďalej tvrdil, že žalovaný v žiadosti o pôžičku uviedol: rodinný stav: ženatý – vydatá, počet nezaopatrených detí: 1 a mesačné výdavky vo výške 34 eur, pričom dopytom do registra SRBI boli zistené reálne mesačné finančné náklady žalovaného vo výške 151 eur. Ako už súd vyššie uviedol, súdu nebola predložená žiadna žiadosť žalovaného o pôžičku. Z listiny „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere NAJLAHŠIA POŽIČKA“, časť „Osobné údaje o klientovi“, predloženej zástupcom žalobkyne spolu so žalobou, vyplýva iba to, že žalovaný bol ženatý a býval u rodičov. Zástupca žalobkyne teda ničím nepreukázal ani tvrdenie, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere sám prehlásil, že má vyživovaciu povinnosť iba k jednému nezaopatrenému dieťaťu, a tiež mesačné výdavky vo výške 34 eur. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že s manželkou majú 4 deti, čo pri uzatváraní zmluvy o pôžičke aj uviedol. Podľa lustrácie v Registri obyvateľov SR (čl. 33 spisu) žalovaný mal v čase uzatvárania zmluvy o úvere dokonca 5 maloletých detí (mal. F. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. H. B., nar. XX.XX.XXXX, mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX). Za situácie, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol, že je ženatý, v čase uzatvárania zmluvy mal 37 rokov, pričom lustráciou v registri (SRBI) mala banka zistené, že žalovaný mal peňažné záväzky znižujúce jeho príjem (splátky úverov) vo výške 151 eur mesačne, bolo povinnosťou banky ako profesionálneho subjektu na bankovom trhu riadne zistiť a overiť nie len výšku jeho čistého mesačného príjmu, ale aj jeho celkové rodinné pomery. Zástupca žalobkyne neuviedol žiadne tvrdenia a nepreukázal, že by banka pre účely skúmania bonity žalovaného bola vôbec zisťovala u žalovaného jeho celkové rodinné pomery. Nepreukázal, že by žalovaný bol prehlásil, že má iba jedno nezaopatrené dieťa, čo žalovaný na pojednávaní poprel. Nepreukázal tak opodstatnenosť zohľadnenia celkových výdavkov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného a jeho

rodiny iba vo výške súm životného minima na žalovaného a jedno nezaopatrené dieťa, t.j. vo výške 298,68 (205,07 eur + 93,61 eur). Za situácie, že žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy o úvere 5 maloletých detí (možno aj vyživovaciu povinnosť k manželke), náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného a osôb, voči ktorým mal vyživovaciu povinnosť, banka bola povinná podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS zohľadniť najmenej vo výške súm životného minima na jednu dospelú a 5 nezaopatrených detí, čo predstavovalo 673,12 eur (205,07 eur + 5 x 93,61 eur), čo je viac, ako žalobkyňou tvrdeny čistý mesačný príjem žalovaného 602,67 eur. Navyše, podľa cit. § 2 ods. 5 Opatrenia NBS celkovou výškou nákladov na zabezpečenie životných potrieb spotrebiteľa sa považovala výška nákladov na zabezpečenie životných potrieb spotrebiteľa ešte zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu.

40. Preto za danej situácie súd nemohol považovať za hodnoverne preukázané, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy o úvere spĺňal limit pre ukazovateľ schopnosti splácať úver, tzn., že tento limit ukazovateľa neprekračoval hodnotu 1 tak, ako to vyžadovalo cit. ust. § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch a § 2 ods. 2 Opatrenia NBS. Tu súd len zdôrazňuje, že pre účely posúdenia splnenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je relevantné, aká bola skutočná celková rodinná - ekonomická situácia žalovaného v čase uzatvárania zmluvy o úvere, ale akým spôsobom VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ v čase uzatvárania zmluvy pristúpila k zisťovaniu a hodnoteniu bonity žalovaného ako žiadateľa o spotrebiteľský úver. Tzn., či riadne a úplne zisťovala a overovala celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, a to ako jeho celkové čisté príjmy, tak aj jeho celkové výdavky. Spôsob, akým v prejednávanej veci podľa výsledkov dokazovania VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ a ako profesionálny bankový veriteľ zisťovala a overovala všetky položky potrebné pre posúdenie úverovej bonity žalovaného nemožno charakterizovať inak, ako posudzovanie schopnosti žalovaného splácať úver bez úplných a riadne overených údajov, povrchné a bez odbornej starostlivosti.

41. Preto súd považoval za dôvodné konštatovať, že žalobkyňa v prejednávanej veci hodnoverne nepreukázala splnenie povinnosti uloženej veriteľovi ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. povinnosti postupovať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného spotrebiteľský úver splácať. Žalobkyňa, na ktorej bolo dôkazné bremeno, hodnoverne nepreukázala, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere spĺňal maximálny zákonný limit ukazovateľa schopnosti splácať úver stanovený jednak cit. ust. § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a jednak cit. ust. § 2 ods. 2 Opatrenia NBS. Hodnoverne nepreukázala, že súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a) tohto zákona. Nepreukázanie splnenia povinnosti veriteľa podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok sankciu v podobe straty oprávnenia žalobkyne požadovať na žalovanom jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Súd zastáva názor, že porušenie tejto povinnosti žalobkyňou má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v prejednávanej veci za následok aj ďalšiu sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému, a to z dôvodu, že sa jedná o hrubé porušenie tejto povinnosti veriteľa. Podľa cit. ust. § 11 ods. 2 posledná veta Zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa pritom považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42, teda aj ust. § 7 ods. 21, ktorý stanovuje pre banku maximálny povinný limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa úver splácať.

42. Veriteľ teda v prejednávanej veci pre nesplnenie povinnosti podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch nemá oprávnenie vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru, ktorého konečná splatnosť bola dojednaná na deň 20.01.2027. Preto ani právnym úkonom VÚB a.s. vo veci predčasného zosplatnenia úveru listinami zo dňa 26.01.2020 a 22.03.2020 tak, ako to tvrdil zástupca žalobkyne s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemožno pre ich rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka priznať právne účinky. Keďže pohľadávka banky v čase jej postúpenia na

žalobkyňu (20.04.2023) nebola ešte splatnou, postúpenie pohľadávky na žalobkyňu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bolo v rozpore so zákonom a žalobkyňa nemá v spore vecnú aktívnu legitimáciu na vymáhanie pohľadávky voči žalovanému. K tomu súd bližšie udáva:

43. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci uzavrela VÚB a.s. ako bankový subjekt. Zaplatenia tejto pohľadávky VÚB a.s. sa žalobou v konaní v danej veci však nedomáha banka, ale žalobkyňa, a to s tvrdením, že predmetná úverová pohľadávka banky voči žalovanému vo výške 1.013.01 eur s prísl. jej bola VÚB a.s. postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č.1. - č.6, príloh a žiadostí o postúpenie a prevod zo dňa 20.04.2023, a to ku dňu 20.04.2023. Bolo preto na žalobkyňu, ktorá nie je pôvodným veriteľom, ktorý zmluvu o úvere so žalovaným uzavrel, aby svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore preukázala.

44. Aktívnu vecnou aktívnu legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitimácie (ako aj pasívnej vecnej legitimácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). V sporoch s ochranou slabšej strany, ktorým je aj spotrebiteľský spor, súd aktívnu vecnú legitimáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021). Zásadnou otázkou, ktorú pritom súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v konaní v prejednávanej veci riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. na žalobkyňu. (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021).

45. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

46. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

47. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

48. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

49. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o doplnení a o zmene niektorých zákonov (ďalej už len „Zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta.

50. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

51. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

52. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (*lex specialis*) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Rovnako cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje podmienky, za ktorých veriteľ nemôže previesť na tretiu osobu práva vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

53. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatný úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatnenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Banka má teda nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila.

54. V prejednávanej veci veriteľ pre nesplnenie povinnosti podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch nemal oprávnenie úverovú pohľadávku, ktorej konečná splatnosť nastane až dňa 20.01.2027, predčasne zosplatniť. Postúpenie nezosplatnenej bankovej pohľadávky (tzv. živého úveru) pred termínom jeho konečnej splatnosti je v rozpore s cit. ust. 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené právne závery súd preto uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie bankovej úverovej pohľadávky VÚB a.s. bankou na ňu, stanovených v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nepreukázala ani to, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje podmienky, za ktorých banka nemôže previesť na tretiu osobu práva vyplývajúce zo spotrebiteľskej

zmluvy. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nedostatok jej aktívnej vecnej legitímácie v konaní zamietol.

55. Navyše, súd zastáva názor, že žalobkyňa nepreukázala, že by VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ bola pred postúpením úverovej pohľadávky na ňu splnila zákonné podmienky pre jej predčasné zosplatnenie vyžadované ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatnenie úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ pritom vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr. Táto je však upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

56. V prejednávanej veci VÚB a.s. listinou „Predžalobná upomienka“ datovanou dňom 26.01.2020 žalovaného upozornila, že ku dňu 26.01.2020 má aktuálny nedoplatok na splátkach predmetného úveru vo výške 55,56 eur (3 mesiace x 18,52 eur) a výslovne ho upozornila, že ak do 05.03.2020 nedôjde k úhrade uvedeného nedoplatku na splátkach, bude oprávnená úver predčasne zosplatniť. Žalovaný nepoprel a súd nemal pochybnosti, že zaplatil celkom 9 splátok, poslednú splátku splatnú dňa 20.11.2019. Dňom 20.02.2020 sa žalovaný tak dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20.11.2019 viac ako tri mesiace. VÚB a.s. tak mala oprávnenie úver predčasne zosplatniť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.11.2019, na nedoplatok ktorej žalovaného upozornila listom zo dňa 26.01.2020, po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, teda od 20.02.2020, do splatnosti nasledujúcej splátky splatnej dňa 20.03.2020. Žalobkyňa predložila súdu listinu vyhotovenú VÚB a.s. označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, datovanú dňom 22.03.2020, tzn. dňom nasledujúcim po splatnosti splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu celej úverovej pohľadávky naraz. Preto súd zastáva názor, že právo VÚB a.s. na zosplatnenie celej pohľadávky z úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.11.2019, na zaplatenie ktorej bol žalovaný predžalobnou upomienkou dňa 26.01.2020 upozornený, dňom 20.03.2020 banke zaniklo. Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.03.2020 preto nemožno priznať právne účinky predčasného zosplatnenia úverovej pohľadávky tak, ako to predpokladá citovaná právna úprava. Vo vzťahu k tvrdeniu zástupcu žalobkyne, že k zosplatneniu došlo vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením úveru, súd udáva, že pred zosplatnením úveru listom zo dňa 22.03.2020 žalovaná nebola v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou bezprostredne splatnou, teda splátkou splatnou dňa 20.02.2020.

57. Navyše, žalobkyňa nijako nepreukázala, že by listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 22.03.2020 sa bola vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Aj keď žalovaný tvrdenie žalobkyne o informovaní o predčasnom zosplatnení touto listinou nespochybnil (k žalobe sa nijako nevyjadril), to neznamená, že žalobkyňa, na ktorej bolo v konaní dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto oznámenia do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), toto dôkazné bremeno aj uniesla. Tu súd v nadväznosti na súdu známu argumentáciu z obdobných sporov, že listina o zosplatnení úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp 26/2021 zo dňa 10.03.2022, sp.zn. 8CoCsp 16/2021 zo dňa 28.02.2022, sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, a ďalšie). Keďže žalobkyňa toto skutočnosť nepreukázala, súd predčasnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru aj z tohoto dôvodu nemohol priznať právne účinky.

58. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

60. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný mal tak úspech v konaní v plnom rozsahu a prislúcha mu voči žalobkyni nárok na náhradu trov v plnom rozsahu trov. Žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú. Preto súd žalovanému žiadnu náhradu trov voči žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. – II. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad, pracovisko Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).